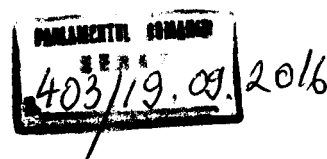

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1664
06092016

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea articolului 2 din Legea nr. 209/2015 privind anularea unor obligații fiscale*, inițiată de domnul senator PNL Marius-Petre Nicoară (**Bp. 215/2016**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 2 din *Legea nr. 209/2015 privind anularea unor obligații fiscale*, în sensul anulării diferențelor de obligații fiscale stabilite de organul fiscal prin decizie de impunere, ca urmare a recalificării fiscale a sumelor reprezentând drepturi salariale primite pe perioada delegării și detașării aferente perioadelor de până la 1 iulie 2015.

II. Observații

1. Din *Expunerea de motive* a inițiativei legislative reiese că propunerea de reglementare are ca justificare situația particulară a unui contribuabil, respectiv *SC MONO CONSTRUCȚII SRL*, iar afirmația conform căreia această situație este generalizată la nivel național nu este susținută prin prezentarea de date în acest sens.

Așadar, deși norma propusă nu face o astfel de distincție, *Expunerea de motive* creează aparența unei rațiuni *intuitu personae* a reglementării. Astfel, precizăm că, așa cum s-a pronunțat Curtea Constituțională, o normă cu caracter individual, adoptată *intuitu personae*, nu are legitimitate, având caracter discriminatoriu și pe cale de consecință neconstituțional, aspecte care au fost statuate în *Decizia nr.600/2005*¹ și *Decizia nr. 970/2007*², fiind imperativă sfera de aplicabilitate cu caracter general al unui act normativ.

Tot în acest sens, raportat la situația avută în vedere în *Expunerea de motive*, precizăm că, societatea *MONO CONSTRUCȚII SRL* a calificat și înregistrat sumele acordate salariaților în Germania drept salarii, în schimb, pentru acestea, nu au fost achitate, conform legii fiscale, contribuțiile sociale în România.

Totodată, referitor la prevederile *Legii nr.209/2015*, scopul acesteia a avut în vedere eliminarea dubiilor de interpretare, intenția de reglementare fiind de a amnistia diferențele de obligații fiscale principale și/sau obligațiile fiscale accesorii, ca urmare a reconsiderării/reîncadrării sumelor reprezentând indemnizația primită pe perioada delegării și detașării de către angajații care și-au desfășurat activitatea pe teritoriul altei țări, reconsiderări/reîncadrări făcute în mod explicit de organul fiscal și care au avut în vedere prevederile art.7 și art.11 din Codul fiscal.

Astfel, în cazul societății *MONO CONSTRUCȚII SRL*, din actele de control încheiate reiese că s-a făcut o extindere a bazei de impozitare, sens în care au fost calculate diferențe de obligații fiscale (contribuții sociale) asupra diferențelor de salarii plătite în Germania de către societatea *MONO CONSTRUCȚII SRL*.

¹ cu privire la constituționalitatea Legii pentru reglementarea situației juridice a unor bunuri care au aparținut fostului suveran al României, Mihai I;

² referitoare la sesizarea asupra neconstituționalității Legii privind atribuirea unei locuințe generalului în retragere Marin Lungu;

2. Considerăm că inițiativa legislativă este în contradicție cu scopul care a stat la baza inițierii proiectului *Legii nr.209/2015*, și anume corectarea unor inechități din trecut, generate de necorelarea unor acte normative.

Totodată, apreciem că inițiativa legislativă de modificare a prevederilor art. 2 din *Legea nr.209/2015* este tardivă, în condițiile în care actul normativ menționat a intrat în vigoare la data 23 iulie 2015 și până la această dată și-a produs deja efectele. În plus, respectivul act normativ a reglementat situațiile expres menționate, existente la un anumit moment (1 iulie 2015), astfel că o intervenție legislativă ulterioară, care să modifice respectivele situații, poate afecta principiul neretroactivității legii.

De asemenea, considerăm că măsura propusă a se reglementa prin această inițiativă legislativă nu a fost avută în vedere și nu este acoperită de prevederile *Legii nr.209/2015*, astfel că numai o intervenție legislativă, în sensul de completare a *Legii nr.209/2015* și nu de modificare a unora din actualele dispoziții ale acesteia, ar acoperi situația care se dorește a fi reglementată.

3. Menționăm că aplicarea prevederilor inițiativei legislative poate crea confuzie, deoarece se propune ca obiectul art. 2 din *Legea nr.209/2015* (anularea obligațiilor fiscale) să-l facă veniturile de natură salarială primite pe perioada delegării și detașării, venituri care au fost recalificate, de organele fiscale, în temeiul art.11 din Codul fiscal.

Așadar, astfel cum reglementează și Codul fiscal în cuprinsul art.11, recalificarea presupune faptul că organul fiscal nu ia în considerare forma juridică dată de părți unei tranzacții/activități, ci conținutul său economic, caz în care, în scopul aplicării legii fiscale, reîncadrează forma acestei tranzacții/activități.

Având în vedere cele menționate, precizăm că, în accepțiunea art.11 din Codul fiscal, recalificarea presupune, existența unor sume de bani plătite beneficiarilor acestora, sub diverse forme, prin care se disimulează plata unor drepturi de natură salarială, în scopul de a nu fi înregistrate și virate la bugetul general consolidat al statului obligațiile fiscale, context în care și prevederile art. 2 din *Legea nr.209/2015* se referă la indemnizațiile de delegare/detașare care, în esență, ar reprezenta venituri salariale disimulate.

4. Precizăm că, potrivit prevederilor art. 7 din *Legea nr.344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii*

transnaționale, cu modificările și completările ulterioare, (act normativ care transpune dispozițiile Directivei Parlamentului European și a Consiliului nr. 96/71/CE din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii), astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr.344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, "Salariații detașați de pe teritoriul României în cadrul prestării de servicii transnaționale beneficiază (...) de condițiile de muncă stabilite prin acte cu putere de lege (...) valabile în statul membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, pe al cărui teritoriu sunt prestate serviciile(...)" (spre exemplu salariul minim, durata maximă a timpului de muncă și durata minimă a repausului periodic, durata minimă a concediilor anuale plătite).

În acest context, potrivit prevederilor *Legii nr.344/2006*, se acordă o indemnizație specifică detașării - indemnizație acordată în vederea compensării inconvenientelor cauzate de detașare - care reprezintă diferența dintre salariul minim acordat în România și salariul minim acordat în statul în care angajatul este detașat, în cazul în discuție în Germania.

Menționăm că, potrivit art. 9 din actul normativ menționat, *"Indemnizațiile specifice detașării sunt considerate parte a salariului minim, în măsura în care nu sunt acordate salariatului pentru acoperirea cheltuielilor generate de detașare, precum cele de transport, cazare și masă."*

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, devine discutabil dacă în cazul indemnizației specifice detașării este vorba de o recalificare în sensul art.11 din Codul fiscal, context în care precizăm că au fost dispute și interpretări neunitare pe această temă, însă, considerăm că situația prezentată în cuprinsul *Expunerii de motive* nu presupune existența unei operațiuni de recalificare efectuate în temeiul art.11 din Codul fiscal.

5. Considerăm că propunerea de necuprindere în baza de impozitare a veniturilor de tip salarial plătite în alte țări pentru angajații detașați din România afectează nivelul veniturilor bugetare, ceea ce contravine prevederilor art. 15 din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, fără să se precizeze sursele de acoperire a diminuării veniturilor bugetare.

Totodată, potrivit prevederilor art. 21 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare* "În cazurile în care se fac propuneri de acte normative care conduc la diminuarea veniturilor bugetare, se va elabora fișa financiară potrivit prevederilor art. 15 din *Legea nr.500/2002, cu modificările și completările ulterioare, care trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:*

a) să aibă avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului fiscal, conform căruia impactul financiar a fost luat în calcul în prognoza veniturilor bugetare și nu afectează țintele bugetare anuale și pe termen mediu;

b) să fie însoțită de propuneri de măsuri de compensare a impactului financiar respectiv, prin majorarea altor venituri bugetare".

De asemenea, conform prevederilor art. 22 din *Legea nr.69/2010, "Actele normative care intră sub incidența art. 21 se adoptă concomitent cu măsurile compensatorii propuse de inițiator și avizate de Guvern"*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Dacian Julien CIOLOȘ

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului